

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/206/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816204476
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816204476.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu E. banka H. a.s., so sídlom V., L. XX, IČO: 31 575 951, proti žalovaným 1/ D. M., nar. XX.X,XXXX a 2/ O. M., nar. X.X.XXXX, obaja bytom E., B.. armády XXX, o zaplatenie 9.157,42 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 12C/99/2016-53 zo 7.11.2016 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) rozsudkom žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 7.891 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej dlžnej sumy od 16.2.2016 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 150 €, splatných vždy do konca kalendárneho mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol súd tak, že žalobcovi proti žalovaným priznal náhradu trov konania v rozsahu 72 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia istiny 9.157,42 €, úroku z omeškania z tejto istiny vo výške 5 % od 19.2.2016 do zaplatenia, úroku 237,21 €, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 237,21 € od 19.2.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania 7,26 €, nezaplatených poplatkov za poistenie v sume 6,46 € ako aj náhrady trov konania.

3. Skutkovo žalobu žalobca odôvodnil tým, že so žalovanými 1/, 2/ uzavrel dňa 6.8.2014 úverovú zmluvu č. 0000000000148282 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 10.000 €, ktoré sa žalovaní zaviazali splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver mali splatiť do 15.7.2024. Žalovaní porušili svoje zmluvné povinnosti a dňa 18.2.2016 boli vyzvaní na predčasné splatenie úveru, čomu predchádzalo zaslanie upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou z 21.12.2015. Pohľadávka žalobcu ku dňu predčasného zosplatenia predstavovala celkom sumu 9.498,35 €, z toho istina 9.157,42 €, úroky 237,21 € (úroková sadzba vo výške 9,9 % ročne vyplývala zo zmluvy), z kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 7,26 € a odo dňa splatnosti s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne a poplatkov vo výške 90 € za upomienky, ktoré si však žalobca v konaní neuplatňuje a rovnako aj poplatky za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 6,46 €. Po zosplatení úveru, žalovaní nezaplatili žiadnu sumu. Úrokov z omeškania sa žalobca domáha z titulu omeškania žalovaných s úhradou peňažného záväzku, s poukazom na ust. § 369 v spojení s ust. § 502 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“).

4. Súd po vykonaní dokazovania uzavrel, že strany sporu uzavreli dňa 6.8.2014 úverovú zmluvu č. 0000000000148282, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovaným 1/ a 2/ vo výške 10.000 € s fixnou výškou úrokovej sadzby 9,9 % ročne, poplatkom za poskytnutie úveru 500 € a

poplatkom za poistenie schopností splácať úver 3,23 € mesačne. Výška anuitnej splátky bola vo výške 131,65 € mesačne, počet splátok bol 120. Prvá splátka mala byť uhradená k 15.8.2014 a splatnosť ďalších splátok bola dohodnutá k 15. dňu kalendárneho mesiaca. Splatnosť celého úveru bola do 15.7.2024. Výška RPMN bola 11,91 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy 11,89 %. Celková čiastka, ktorú mali žalovaní zaplatiť bola 16.298 €. Po druhej upomienke žalobcu z 20.11.2015, boli žalovaní žalobcom vyzvaní na predčasné splatenie úveru listom z 18.2.2016 s lehotou zaplataenia do 28.2.2016. Výška celého úveru bola vyčíslená na 9.498,35 € s prísl. Z predloženého prehľadu splácania (do predčasného zosplatenia) súd zistil, že žalovaní na úver zaplatili sumu 2.109 €, z toho na istinu sumu 842,58 €, na úroky 1.230,89 € a na poistné 35,53 € a k 15.12.2015 nesplatená istina bola vo výške 9.157,42 €.

5. Po právnom posúdení veci podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 1, 2, § 788 ods. 1, 2, 3, § 792a ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 4 ods. 1 písm. g/, 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, § 1 ods. 1, § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., § 3 nariadenia vlády č. 20/2013 Z.z., § 232 ods. 3, 4, čl. 6 ods. 1, 2 CSP súd dospel k záveru, že aj keď úverová zmluva bola uzatváraná ako tzv. absolútny obchod, podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na právny vzťah účastníkov úverovej zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia upravujúce spotrebiteľské vzťahy, pretože účastníkom tohto úverového vzťahu bol spotrebiteľ - fyzická osoba. S poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z., súd konštatoval, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j/ uvedeného zákona. V prejednávanej veci súd zistil nesprávnu RPMN, keď v zmluve bola uvedená v rozsahu 11,91 %, pričom po prepočte RPMN za použitia kalkulačky pre spotrebiteľský úver súd zistil, že RPMN predstavovala 12,38 % a nie 11,91 %, ako bolo uvedené v zmluve. Konečná suma, ktorá mala byť splatená na úver uvedená v zmluve bola vo výške 16.298 €, pričom po prepočte súdu prostredníctvom uvedenej kalkulačky, predstavovala výšku 16.685,60 €. Z toho súd uzavrel nesprávnosť určenia RPMN v neprospech žalovaných a dospel k záveru, že pokiaľ bol úver poskytnutý v sume 10.000 € a žalovaní zaplatili sumu 2.109 €, dlžná suma predstavuje výšku 7.891 €.

6. Súd ďalej konštatoval, že žalovaní sa dostali do omeškania so zaplatením dlžnej sumy v zmysle žaloby dňom predčasného zosplatenia úveru, teda dňom 15.2.2016, preto prvým dňom omeškania bol deň 16.2.2016 .

7. Súd poistenie dojednané v úverovej zmluve vyhodnotil ako neplatné, argumentujúc, že prejav osoby, ktorá hodlá uzavrieť poistenie, musí byť jednoznačný a riadne vyjadrený. Súd po preskúmaní zmluvy zistil, že v bode 2.8 zmluvy klient vyhlasuje, že prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením zmluvy o úvere s poistnou zmluvou. Žalobca však počas konania nepredložil žiadnu poistnú zmluvu, ktorá by bola uzavretá so žalovanými. Pokiaľ mal poskytovateľ úveru skutočne záujem o riadne uzavretie poistnej zmluvy, nič mu nebránilo takúto zmluvu uzavrieť na osobitnej listine, alebo ako riadny dodatok k zmluve o úvere, aby bol prejav žalovaných zrejmy a aby boli vylúčené akékoľvek pochybnosti o vôli žalovaných uzavrieť poistenie. Ak teda absentoval riadny prejav vôle žalovaných, uvedená skutočnosť v súlade s ust. § 37 ods. 1 OZ zakladá neplatnosť takéhoto právneho úkonu.

8. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná vo výške 7.891 € s príslušenstvom, na zaplataenie ktorej žalovaných zaviazal a prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

9. Aplikujúc čl. 6 ods. 1, 2 CSP súd povolil vzhľadom na nepriaznivú sociálnu situáciu žalovaných, zaplataenie dlhu v mesačných splátkach po 150 € do konca každého kalendárneho mesiaca počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Splácanie splátok v lehote splatnosti a v určenej výške súd povolil pod podmienkou, že v prípade ak sa žalovaní dostanú do omeškania s plnením čo i len jednej splátky, stáva sa splatným celé plnenie jednorazovo.

10. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V konaní bol úspešný žalobca v rozsahu 86 %, žalovaní v rozsahu 14 %, tzn. konečný úspech v konaní mal žalobca v rozsahu 72 % (86-14). V tomto rozsahu súd priznal náhradu trov konania.

11. Rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, v časti, v ktorej súd povolil splácať dlh v splátkach a v časti trov konania napadol včas podaným odvolaním žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalobe vyhovel v plnom rozsahu a zároveň mu priznal náhradu trov celého konania. Žalobca sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v zmluve je uvedená RPMN nesprávne. Argumentoval, že výpočet na webovej stránke, ktorú pravdepodobne použil súd, je iba orientačný a nepočíta s presným termínom načerpania úveru ani s presným termínom prvej splátky úveru a ani s termínom nasledujúcich splátok. V prejednávanej veci po zohľadnení všetkých vstupných údajov (tieto vymenoval) zotrval na tom, že výška RPMN je 11,91 % a bola vypočítaná správne. Vzorec pre výpočet RPMN je uvedený v prílohe č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého žalobca postupoval pri výpočte RPMN v danej veci. Namietal, že rozsudok nie je náležite odôvodnený, v tejto súvislosti dal do pozornosti konštantnú judikatúru, napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 201/2010 z 9.11.2010. K názoru súdu, že poistenie je neplatné, argumentoval, že v zmluve o úvere v bode 1.2 je uvedený súbor poistenia, ktorý si žalovaní vybrali, pričom informáciu o výške poistného obsahuje sadzovník poplatkov a poistné podmienky obsahujú Všeobecné poistné podmienky pre poistenie schopnosti splácať úver. Žalovaní si vybrali súbor A poistenia, ktorého výška je v zmysle časti 7. sadzovníka poplatkov 4,95 % výšky mesačnej splátky, t.j. 3,23 € mesačne. Pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, t.j. nárok na poistné považoval za nepreukázaný, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. Keďže súd rozhodol o neurčitom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania žalobcom uplatňovaných nárokov, nepostupoval súd procesne správne a odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Ide o vadu konania podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Ďalej namietal, že pokiaľ súd povolil žalovaným splácať dlh v splátkach, postupoval podľa neplatnej právnej úpravy (§ 160 O.s.p.), pretože v aktuálnom Civilnom sporovom poriadku takéto ustanovenie chýba. Navyiac súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaných uhradiť dlžnú pohľadávku, keď sa vôbec nezaoberal majetkovými pomermi žalovaných, ale svoje zistenia obmedzil výlučne na uvedenie, že mesačný príjem žalovaných je 734 €, mesačné náklady na bývanie, lieky, cestovné vo výške spolu 315 € a vzhľadom na ich pomery je zrejmé, že splnenie uloženej povinnosti v lehote 3 dní je objektívne nemožné, bez ďalšieho preukazovania. Súd nedostatočne posúdil skutkový stav a jeho rozhodnutie v tejto časti je preto nepreskúmateľné. Vzhľadom na podané odvolanie v časti zamietnutého nároku, napadol aj rozhodnutie súdu o náhrade trov konania a žiadal priznať ich náhradu v plnej výške, teda v rozsahu 100 %.

12. Žalovaní v písomnom vyjadrení uviedli, že súhlasia s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako včas podané oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a zistil, že nie sú dané dôvody na potvrdenie (§ 387 CSP) ani na zmenu (§ 388 CSP) rozsudku, preto rozsudok zrušil s poukazom na ust. § 389 ods. 1 písm. b/ z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. Odvolací súd pri prejednávaní odvolania sa obligatórne (§ 380 ods. 2 CSP) zaoberá procesnými podmienkami, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Inou vadou konania, na ktorú musí prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v odvolaní namietaná, je procesná vada, ktorá nezakladá zmatečnosť rozhodnutia, ale jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 56/2012).

15. V civilnom sporovom konaní je súd viazaný žalobným návrhom žalobcu, a preto nemôže žalobcovi priznať viac, než žiadal v tzv. žalobnom petite (§ 216 ods. 1 CSP, zásada ne ultra petitem). Žalobca vymedzuje predmet sporového konania a ak je predmetom žaloby peňažné plnenie s prísl., musí byť v žalobe uvedená presná výška peňažnej sumy ako aj jej príslušenstvo a dátum, od ktorého žalobca žiada prísl. priznať. Touto výškou peňažného plnenia ako aj jeho prísl. požadovaného žalobcom v žalobe je súd v konaní viazaný a nemôže priznať žalobcovi viac než tento žiadal v žalobnom petite (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Obdo V 68/2001 - ZSP č. 1/2003).

16. Z petitu žaloby (č.l. 2 spisu) vyplýva, že žalobca sa žalobou domáha zaplata istiny 9.157,42 €, úroku z omeškania z tejto istiny vo výške 5 % od 19.2.2016 do zaplata, úroku 237,21 €, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 237,21 € od 19.2.2016 do zaplata, úroku z omeškania 7,26 €, nezaplatených poplatkov za poistenie v sume 6,46 € ako aj náhrady trov konania. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi sumu 7.891 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % za čas od 16.2.2016 do zaplata, takže rozhodol o nároku, ktorý nebol predmetom konania, keď príslušenstvo pohľadávky priznal aj za čas, za ktorý ho žalobca nežiadal priznať.

17. Naviac odvolací súd zo zvukovej nahrávky z pojednávania zistil, že na pojednávani dňa 7.11.2016 súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok, ktorým žalovaných zaviazal na zaplata sumy 7.891 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % za čas od 16.1.2016 do zaplata, pričom písomné vyhotovenie zápisnice ako aj písomné vyhotovenie rozsudku zaväzuje žalovaných na zaplata úrokov z omeškania od 16.2.2016 do zaplata. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že zákonným následkom vyhlásenia rozsudku je viazanosť súdu vyhláseným výrokom, čo znamená, že konajúci súd ho už sám nemôže zmeniť a v písomnom vyhotovení rozsudku musí byť znenie výroku zhodné s výrokom vyhláseným.

18. Odvolaciemu súdu preto neostávalo iné, len zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť uplatnený nárok vychádzajúc z petitu žaloby, dôsledne sa vysporiadať so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní, pričom musí v ňom reagovať a vyporiadať sa aj námietkami a skutočnosťami, ktoré žalobca uviedol v podanom odvolaní.

20. Odvolací súd k námietke žalobcu, že pokiaľ súd povolil žalovaným splácať dlh v splátkach, postupoval podľa neplatnej právnej úpravy (§ 160 O.s.p.), pretože v aktuálnom Civilnom sporovom poriadku takéto ustanovenie chýba, doplnia, že tento argument nie je dôvodný. Vzhľadom na čas, ktorý uplynul od rozhodnutia súdu prvej inštancie, bude však jeho úlohou dôkladne preskúmať a zistiť skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaných uhradiť dlžnú pohľadávku v lehote podľa § 232 ods. 2 veta prvá CSP (do troch dní od právoplatnosti rozsudku) a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám na rozhodnutie vyplývajúcim z § 220 CSP, aby bolo presvedčivé a úplné.

21. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).